

MACCHI MC.200 SAETTA

Stručná historie typu:

Seatta (Šíp nebo také Blesk) byl typickým výtvozem italské konstrukční školy konce třicátých let. Aerodynamicky čistý letoun trpěl nevýkonným motorem a slabou výzbrojí. V červenci 1935 obeslalo letectvo výrobce s požadavkem na nový moderní stíhač. Inženýr Mario Castoldi, který se proslavil závodními hydroplány, navrhl ladný dolnoplošník se zatahovacím podvozkem a krytou, vysoko položenou kabinou. Jeho předešlé zkušenosti se odrazily především v pozornosti věnované aerodynamické čistotě. Díky loby a byrokracii se ještě před ukončením soutěže stal jejím vítězem konkurenční Fiat G.50. Ten však trpěl některými nepříjemnými vlastnostmi a Castoldi prosadil druhé kolo. Prototyp MM.336, pilotovaný Giuseppem Bureiem, vzlétl ze základny Lonate Pozzolo 24. prosince 1937. Předváděcí lety odbornou komisy přesvědčily a bylo rozhodnuto o výrobě nejen v domácím závodě, ale i v továrnách Breda a SAI Ambrosini. Vysoké vojenské kruhy si přesto prosadily i série ostatních konkurenčních projektů. První letouny se k jednotkám dostaly až během podzimu 1939. Piloti zvyklí na ovládání ne tak náročných dvouplošníků se potýkali s přetažením při malých rychlostech, což zapříčinilo několik havárií. Řešením se ukázala změna profilu části křídla. Problém jim činila i uzavřená kabina, která podle nich neumožňovala rychlé opuštění letounu a velké plexisklové panely zkreslovaly výhled. Jakýmsi kompromisem se tedy stala kabina polootevřená. Nedůvěru k novému stroji rozplynuli až letci z elitní 6° Gruppo, 1° Stormo Caccia Terrestre (6. skupina, 1. pozemní stíhací letecký pluk), kteří prokázali jeho vynikající obratnost, stoupavost a snadnou pilotáž. Prvního bojového nasazení se dočkaly Seatta v červnu 1940 během bitvy o Maltu a dobře se osvědčily i v Africe a na východní frontě. Od počátku roku 1942 se s příchodem výkonnějších typů uplatnily především jako stíhací bombardéry v modifikaci MC.200CB. Po kapitulaci Itálie 8. září 1943 zůstalo ve výzbroji ještě 23 z celkově vyrobených 1 153 letounů. Poslední z nich dosloužily u cvičných jednotek v roce 1947.

Základní verzi MC.200 poháněl motor Fiat A.74 R.C.38 s třílistou vrtulí Piaggio. Výzbroj tvořila pouze dvojice kulometů před kabinou.

Technický popis:

Typ: jednomístný stíhací letoun.

Technická data: Rozpětí: 10,58 m, Délka: 8,19 m, Výška: 3,05 m, Maximální rychlost: 504 km/h.

Výzbroj: 2 kulometry Breda-SAFAT ráže 12,7 mm.

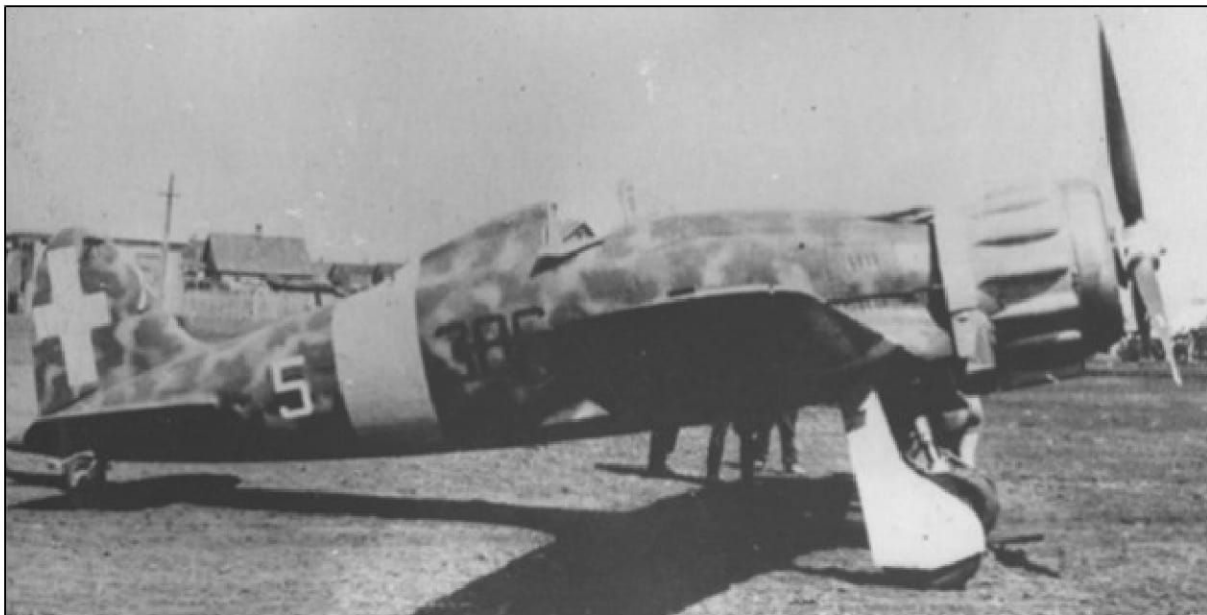
Historie zobrazeného letounu:

Seatta číslo 386-5 náležel k 386^a Squadriglia, 22° Gruppo Autonomo Caccia Terrestre (386. peruť, 22. samostatná pozemní stíhací skupina), která v rámci Corpo di spedizione Italiano in Russia (Italský expediční sbor v Rusku) v červnu 1942 operovala ze základny Vorošilovgrad (dnešní Luhansk) na Ukrajině. Jako prvky rychlé identifikace sloužily bílé trojúhelníky na křídlech. Letoun měl odstraněné boční části překrytu pilotního prostoru. Po ústupu v lednu 1943 zanechala skupina všechny zbylé stroje na základně Stalino.

Model:

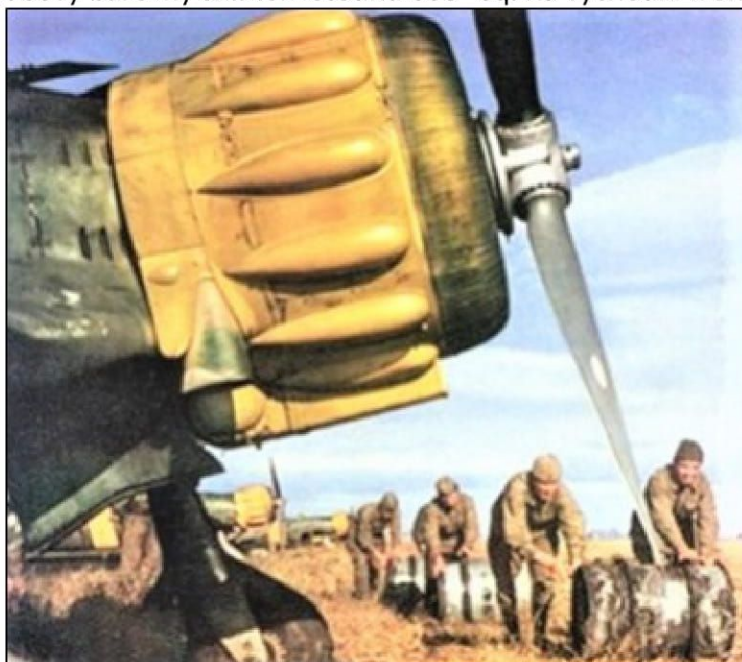
Vladimír Kafka (Hobby Boss 80291)

Seatta 386-5

dobový barevný snímek letounů 386^a Sq. na východní frontě

doplňování paliva v polních podmínkách